

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบกฎหมายไทยในการถ่ายทอดเทคโนโลยี

C 11

นาย ศิระ บุญกิจ

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดิศิตาลธรรมมหาบัณฑิต
ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2533

ISBN 974-577-951-2

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

016643

10311543

CONCEPTUAL FRAMEWORK OF THAI LAW ON TECHNOLOGY TRANSFER

Mr. Sira Boonphinon

A Thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws

Department of Law
Graduate School
Chulalongkorn University

1990

ISBN 974-577-951-2

หัวขอวิทยานิพนธ์

โดย

ภาควิชา

อาจารย์ที่ปรึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบกฎหมายไทยในการถ่ายทอดเทคโนโลยี

นายศิริ บุญกิจน์

นิติศาสตร์

อาจารย์ ณรงค์ รัตนะ

อาจารย์ ดร. สุรเกียรติ เลสเทียร์ไทย

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

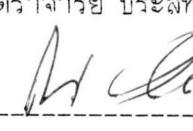
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. ณัชราภัย)

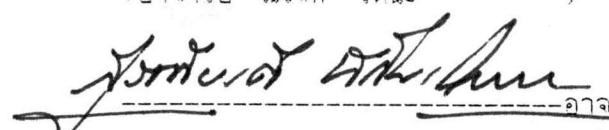
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ใจวิไลกุล)

 อาจารย์ที่ปรึกษา

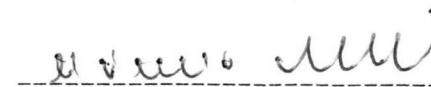
(อาจารย์ ณรงค์ รัตนะ)

 อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร. สุรเกียรติ เลสเทียร์ไทย)

 กรรมการ

(อาจารย์ ไกศล ฉันธิกุล)

 กรรมการ

(อาจารย์ ยรรยง พวงราชษ)

 กรรมการ

(อาจารย์ สุธรรม อุยีนธรรม)

พิมพ์ด้วยบันบัดจ่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวเพื่อแยกเดียว

ศิริ บุญกิจน์ : แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบกฎหมายไทยในการถ่ายทอดเทคโนโลยี
(CONCEPTUAL FRAMEWORK OF THAI LAW ON TECHNOLOGY TRANSFER) อ.ท.ปรึกษา :
อ.ดร. รัตนะ, ดร.สุรเกียรติ เสด็จฯ ไทย, 482 หน้า. ISBN 974-557-951-2

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบรายละเอียดของระบบควบคุมการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีใช้ใน
บางประเทศโดยเฉพาะประเทศไทย รวมทั้งวิธีการส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อเป็นแนวทาง
ทางสำหรับประเทศไทยที่จะมีระบบเข้มแข็ง

ผลการวิจัยพบว่าระบบควบคุมไม่ว่าโดยมาตรการทางกฎหมายหรือมาตรการทางบริหารจะควบ
คุมในประเด็นค่าตอบแทน, เนื้อหาสัญญาและตัวเทคโนโลยีเอง ปัจจุบันมีกฎหมายไทยเพียงบางฉบับที่เกี่ยว
ข้องกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี บางฉบับมีผลในทางส่งเสริม แต่บางฉบับควบคุมโดยเฉพาะในประเด็นควบ
คุมการทำสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี ในต่างประเทศบางประเทศประสบความสำเร็จจากการควบคุมในขณะที่
บางประเทศล้มเหลว ประเทศไทยเคยมีความพยายามที่จะออกกฎหมายหรือกฎระเบียบในการควบคุมถึง 2
ครั้งโดยเฉพาะโดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน การควบคุมอาจมีทั้งผลดีและผลเสียและภาคเอกชนคงมี
ข้อคิดค้าน บทบาทที่รัฐควรกระทำไม่ว่าจะโดยออกเป็นกฎหมายเฉพาะหรือวิธีใดนั้นควรเป็นการส่งเสริมยัง
จะมีความเป็นไปได้มากกว่า ดังนั้นรูปแบบกฎหมายไทยในการถ่ายทอดเทคโนโลยีควรเป็นกฎหมายส่งเสริม
โดยเฉพาะการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาโดยมีแนวคิดและรูปแบบดังที่วิเคราะห์ไว้

ภาควิชา นิติศาสตร์
สาขาวิชา นิติศาสตร์
ปีการศึกษา 2532

ลายมือชื่อนิสิต ลีลาวดี บุญกิจ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๓๒
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ท.ศ. ๒๕๓๒

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ท.ศ. ๒๕๓๒

พิมพ์ด้วยน้ำหมึกด้วยวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวเพียงแผ่นเดียว

SIRA BOONPHINON : CONCEPTUAL FRAMEWORK OF THAI LAW ON TECHNOLOGY
TRANSFER. THESIS ADVISOR : MR. NARONG RATTANA, DR. SURAKIAT
SATHIRATHAI, 482 pp. ISBN 974-557-951-2

This research was to understand the details of technology transfer control system being used in certain countries, especially in developing countries including the promotion of technology transfer which will be used as a guidance in Thailand if it want to have such system.

It was found that the system controls over the compensation issue, terms of contract and technology itself. Many countries are successful in establishing the system but some are failure in doing so. There have been twice attempts by the Board of Investment of Thailand to enact law or regulation to control technology transfer. At present, there are some Thai laws relevant to technology transfer. Some have an effect in promoting the transfer and some in control, especially in the execution of technology transfer contracts. In Thailand this system may produce a good or bad effect. The private sectors, however, still have some objection on such establishment as well. The Thai government's role, no matter by means of enacting a specific law or otherwise should be technology transfer promotion. Therefore, the form of Thai technology transfer law should be in term of promoting laws, in particular in R & D promotion.

ภาควิชา นิติศาสตร์
สาขาวิชา นิติศาสตร์
ปีการศึกษา 2532

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้มาจากหัวข้อรายงานในวิชาภาษาไทย เศรษฐกิจระหว่างประเทศ ของอาจารย์ ดร. สุรเกียรติ เลสเทียร์ ไทย ผู้เขียนจึงได้ขอขอบพระคุณท่าน รวมทั้งการรับเป็น อาจารย์ที่ปรึกษา และให้คำแนะนำ nama ดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยี อาจารย์ ดร. รัตนา ทั่กรุณาให้ความเห็นในการจัดทำเค้าโครงวิทยานิพนธ์, รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ อันมีค่าอย่างตลอดช่วงการเขียนวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณท่านคณบดี รองศาสตราจารย์ ประลักษณ์ ไสวไลกุล ในการให้ ความเห็นที่เป็นประโยชน์ยิ่งในการแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีเนื้อหาที่สมบูรณ์ และในการที่กรุณา สละเวลา เป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ของผู้เขียน

ขอขอบพระคุณอาจารย์ โภศหล สนธิกุล ในการให้คำแนะนำ และเป็นกรรมการสอบ ขอขอบพระคุณอาจารย์ ยรรยง พวงราช และอาจารย์ สุธรรม อุย្�янิธรรม ในการเป็น กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณพี่สุดา ศิริกุลวัฒนา แห่งกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการ พลังงาน ในการให้คำแนะนำและความเห็นตลอดจนช่วยเหลือด้านเอกสาร ขอขอบพระคุณ พี่ชัยวุฒิ หล้าอุบล จากหน่วยงานเดียวกัน และอาจารย์ ศักดิ์ ชนิดกุล ในการช่วยเหลือด้าน เอกสาร ขอขอบพระคุณพี่ประนีต ภูมิภาวน แห่งกรมการค้าภายใน และเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่ง ประเทศไทย ในการแนะนำทางปฏิบัติของหน่วยงานของท่าน

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ESCAP และ Trade Promotion Center, รวมทั้ง คุณภัทร เลาหพลวัฒนา, คุณเกشم ใจโอบอ้อม ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการจัดส่งเอกสารใน ขณะที่ศึกษาต่อที่ประเทศไทยหรือต่างประเทศ ตามลำดับ และขอขอบคุณ คุณอัญชนา ตาชูชาติ ในการช่วยเหลือในการจัดพิมพ์

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ บิดา-มารดาชั้นสนับสนุน ในด้านการเงิน และกำลังใจ ตลอดการศึกษา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
กิตติกรรมประกาศ.....	๓

บทที่

บทนำ.....	1
1. บททั่วไป.....	4
1.1 นิยาม.....	4
เทคโนโลยี.....	4
โนเวอร์ยาร์ (know - how) , ความลับทางการค้า(trade secrets).....	19
การถ่ายทอดเทคโนโลยี.....	32
1.2 รูปแบบ (ช่องทาง (channel)) ของการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างประเทศ.....	36
1.3 ข้อดีของการรับถ่ายทอดเทคโนโลยี.....	56
 2. ปัญหาทั่วไปอันเกิดจากการถ่ายทอดเทคโนโลยี.....	59
2.1. ปัญหา.....	59
2.1.1 ราคางานเกินไป.....	59
2.1.2 ระยะเวลาภาระงานเกินไป.....	72
2.1.3 ปัญหาเกิดจากการถ่ายทอดเป็นชุด.....	73
2.1.4 มีข้อจำกัดลิขสิทธิ์ของผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีมากเกินไป.....	74
2.1.5 เทคโนโลยีไม่เหมาะสม.....	77
2.1.6 เกิดการซ้ำซ้อนของเทคโนโลยีที่นำเสนอมา.....	81
2.1.7 ปัญหาอันเกิดจากระบบลิขสิทธิ์.....	82
2.1.8 ปัญหาอันเกิดจากเครื่องหมายทางการค้า.....	90
2.1.9 ปัญหาจากราคาโอน (transfer pricing).....	93
2.1.10 ปัญหาอันเกิดจากความล้มเหลวระหว่างบริษัทแม่ – บริษัทลูก.....	104
2.1.11 ปัญหาอันเกิดจากช่องทางการถ่ายทอดเทคโนโลยี (channel of trade).....	105

2.1.12	ปัญหาอันเกิดจากบรรษัทช้ามชาติ.....	105
2.1.13	ปัญหาอันเกิดจากการช่วยเหลือ (aid) จากต่างประเทศ..	106
2.2	สภาพข้อเท็จจริงในไทยปัจจุบัน.....	107
3.	กฎหมายและแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี.....	113
3.1	กฎหมายและแนวทางระหว่างประเทศ.....	113
3.1.1	อนุสัญญากรุงปารีสสำหรับคุ้มครองทรัพย์ลิขิตทางอุตสาหกรรม..	114
3.1.2	The Convention Establishing the World Intellectual Property Organization (WIPO)...	127
3.1.3	(Draft) International Code of Conduct on the Transfer of Technology.....	127
3.1.4	Draft United Nations Code of Conduct on Transnational Corporations.....	146
3.1.5	The Set of Multilaterally Agreed Equitable Principles and Rules for the Control of Restrictive Business Practices (RBPs Code)...	146
3.1.6	Law of the Sea Convention 1982.....	152
3.2	กฎหมายของภูมิภาค.....	152
3.2.1	ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (EEC.).....	152
3.2.2	Andean Pact.....	172
3.3	กฎหมายภายใน.....	180
3.3.1	กฎหมายการลงทุน.....	182
3.3.2	กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์ลิขิตทางอุตสาหกรรม.....	186
3.3.2.1	สหซิบัตร.....	186
3.3.2.2	เครื่องหมายการค้า.....	194
3.3.3	กฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน.....	200
3.3.4	กฎหมายป้องกันการผูกขาดและจำกัดการแข่งขัน.....	201
3.3.5	กฎหมายเกี่ยวกับ Restrictive Business Practices (RBPs).....	211
3.3.6	กฎหมายเกี่ยวกับการกำกับควบคุมเทคโนโลยีโดยเฉพาะ....	213
3.3.7	กฎหมายอื่นๆที่มีผลต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี.....	213

4. การควบคุมหรือส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยรัฐ.....	214
4.1 การควบคุมการถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยรัฐ.....	214
4.1.1 เหตุผลและวัตถุประสงค์ในการควบคุม.....	214
4.1.2 รูปแบบการควบคุม.....	215
4.1.3 ระบบควบคุมการถ่ายทอดเทคโนโลยี.....	219
4.1.3.1 รูปแบบเนื้อหา.....	219
4.1.3.2 สาระสำคัญของระบบควบคุม.....	221
4.2 ประเด็นต่างๆที่ควบคุม.....	227
4.2.1 สัญญาได้บังทืออยู่ในควบคุม.....	227
4.2.2 บุคคลได้บังทืออยู่ในควบคุม (สัญญาที่กระทำการห่วงบุคคลได้บังทืออยู่ในควบคุม).....	233
4.2.3 บุคคลผู้รับผิดชอบในการยื่นสัญญาให้จดทะเบียน, วิธีการยื่น และความมีผลของสัญญา.....	237
4.2.4 รูปแบบและภาษาของสัญญา.....	238
4.2.5 การแก้ความเป็นชุดของเทคโนโลยี (Unpackaging and itemization).....	239
4.2.6 ระยะเวลาสัญญา.....	241
4.2.7 ข้อสัญญาอันเป็นการปฏิบัติอย่างผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง (most favoured licensee clause) และข้อสัญญาอันเป็นการไม่เลือกปฏิบัติ (non-discrimination clause).....	245
4.2.8 ความลัมพันธ์ระหว่างบริษัทแม่ - บริษัทย่อย (parents - subsidiaries relation).....	247
4.2.9 ประเด็นที่เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา.....	253
4.2.9.1 การกำหนดความหมายหรือให้รายละเอียดของเทคโนโลยี.....	253
4.2.9.2 ความสมบูรณ์และความเป็นเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม.....	254
4.2.9.3 ความเหมาะสมสมต่อการใช้ (Suitability for use) และการรับประกันการใช้ (Performance guarantees).....	256

4.2.9.4 การให้บริการทางเทคนิค.....	258
4.2.9.5 การฝึกอบรมบุคลากร.....	258
4.2.9.6 ข้อจำกัดเรื่องส่วนประกอบ (Components) และ อะไหล่.....	261
4.2.9.7 การใช้ทรัพยากรและบุคลากรในประเทศ.....	262
4.2.9.8 การจ่ายเงินค่าเทคโนโลยี (การควบคุมราคา)..	263
4.2.9.9 กฎหมายที่ใช้บังคับและการระงับข้อพิพาท.....	268
4.2.10 RBPs (การปฏิบัติอันเป็นการจำกัดการปฏิบัติทางธุรกิจ) (Restrictive Business Practices).....	270
4.2.10.1 การจำกัดขอบเขตการใช้ (field of use), ปริมาณการผลิต, เขตแดน (territory)....	275
4.2.10.2 การจำกัดการส่งออก.....	279
4.2.10.3 ข้อตกลงการขายแต่ผู้เดียวหรือการตั้งตัวแทน...	282
4.2.10.4 การกำหนดราคา (price fixing).....	284
4.2.10.5 การใช้วิธีการควบคุมคุณภาพ.....	287
4.2.10.6 ข้อลัญญาผูกมัด (tying, tie-in).....	289
4.2.10.7 การห้ามการแข่งขัน (non - competition, tie-out).....	292
4.2.10.8 ข้อลัญญาห้ามโต้แย้งความสมบูรณ์ (no - challenge, non - contestation, non - objectionable clause).....	295
4.2.10.9 การจำกัดการวิจัยและพัฒนา (R & D) และการ ปรับปรุง.....	298
4.2.10.10 ข้อลัญญาให้ลิขสิทธิ์แทบทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม หรือถ่ายทอดกันไป (grant-back provisions).....	299
4.2.10.11 ข้อจำกัดภายนอกสิทธิ์ในทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม หมดอย่างหรือเมื่อไหร่ก็ตามที่ได้รับสิทธิ์.....	302
4.2.10.12 ข้อจำกัดภายนอกสิทธิ์ในสิ่งที่ได้รับสิทธิ์.....	304
4.2.11 การควบคุมตัวเทคโนโลยี.....	307
4.2.11.1 การห้ามนำเข้าเทคโนโลยีที่หาได้ (available) ในประเทศไทย.....	307

4.2.11.2 การห้ามนำเข้าเทคโนโลยีช้า.....	309
4.2.11.3 เทคโนโลยีล้าสมัย.....	310
4.2.11.4 เทคโนโลยีที่เป็นอันตราย.....	310
4.2.11.5 เทคโนโลยีที่เหมาะสมและจำเป็น.....	311
4.3 หน่วยงาน.....	311
4.3.1 หน้าที่.....	311
4.3.2 รูปแบบการจัดองค์กรของหน่วยงานในประเทศไทย.....	315
4.4 ตัวอย่างระบบควบคุมการถ่ายทอดเทคโนโลยีในบางประเทศ ญี่ปุ่น.....	319
สากลารณ์สูเกาหลี (เกาหลีได).....	334
นิลิปปินล์.....	366
4.5 ความสำเร็จและความล้มเหลวของระบบควบคุม.....	383
4.6 แนวโน้มของระบบควบคุมการถ่ายทอดเทคโนโลยี.....	385
4.7 การส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยี.....	387
 5. กฎหมายและหน่วยงานของไทย, บทบาทของรัฐต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี...	400
5.1 กฎหมายและหน่วยงานหลัก.....	400
5.1.1 พ.ร.บ.สิทธิบัตร พ.ศ. 2522.....	400
5.1.2 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474.....	406
5.1.3 พ.ร.บ.กำหนดราคานิค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. 2522.....	407
5.1.4 พ.ร.บ.ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520.....	409
5.1.5 พ.ร.บ.ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485.....	410
5.1.6 กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร.....	420
5.2 บทบาทของรัฐต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี.....	425
 6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	454
บรรณานุกรม.....	461
ภาคผนวก.....	475
ประวัติผู้เขียน.....	482